ایران ورزشی

www.inn.ir/sport | iranvarzeshii

روزنامه صبح ایران ● سال سی‌ام ● چهارشنبه ۴ آذر ۱۴۰۵ ● 25 Nov 2026 ● ۱۵ جمادی‌الثانی ۱۴۴۸ ● شماره ۸۲۷۳ ● ۱۰هزار تومان

انتخابات فدراسیون‌های ورزشی و ابهام‌های فراوان

مهندسی معکوس

فائقی: برگزاری مجمع با سرپرست، خلاف قانون است

سلطانی: دنیامالی به‌دنبال اصلاح اساسنامه انتخاباتی است

۸

جلسه سرنوشت‌ساز در کشور همسایه؛ قرارداد امضا شود به ایران می‌آید

مربی سرشناس خارجی در راه لیگ

۲

زمستان، شاید فصل ریزش خارجی‌های پرسپولیس باشد

خروج ۱-۵ بازیکن از لیست تارتار

۶

چرا به افشاگری‌های فساد در فوتبال رسیدگی نمی‌شود؟

داوری که ۵۰ سکه در سرویس بهداشتی گرفت!

عسگری: فساد برای فدراسیون مهم نیست

۲

از شکست سنگین تا نگرانی برای جعفری و حسین‌زاده

کابوس تراکتور در مسقط

نکونام برف تبریز را می‌بیند؟

۵

پرونده چند وجهی بیفوما در وضعیت حل و فصل

بالاخره پرسپولیس پای میز مذاکره نشست

۵

متدین زیر آوار ۵ پرونده جنجالی

پنجره زمستانی استقلال بسته می‌شود؟

۷

ورود چهره جدید به کارزار انتخابات

جنگ برای یک صندلی

۳

سرمقاله

گریه نکن

مجید سلطانی

خبرنگار

برای آنها که برای زنده ماندن، جنگیدن و راه و رسم مبارزه کردن را از کودکی آموخته‌اند، از زمین برخاستن کار سختی نیست. آنها یاد گرفته‌اند چگونه سنگ‌های میان جاده را بردارند و موانع را از سر راه کنار بزنند.

آنها که زندگی را به قیمت تحمل رنج و کنار آمدن با درد به دست آورده‌اند، خوب می‌دانند وقتی زمین خوردی نباید گریه کنی. آنها خوب می‌دانند به تنهایی برخاستن تا چه اندازه دشوار است؛ اما این‌گونه بلند شدن چه لذتی دارد.

لوئیس انریکه بلافاصله پس از مصدومیت شدید دزیره دوئه گفت: «از دست دادن این بازیکن کلیدی ناراحتم کرد؛ اما بلد نیستم گریه کنم چون راهی را باید برویم که پیش روی ماست و متوقف و مأیوس ماندن، ناکام‌مان می‌گذارد.»

فوتبال آموزه‌ای مشخص برای بزرگانش دارد: برای به دست آوردن اهدافت فقط باید خوب بجنگی.

همه آنها که در فوتبال به قله‌ها رسیدند، این رسم و درس را حفظ کرده‌اند.

انریکه پس از درگذشت «شانا»ی ۹ ساله‌اش هم دست به زانو گذاشت و بلند شد چون «برخاستن» تنها کاری است که او بلد است.

آنها که با کوچک‌ترین ناملایمتی و سختی و مانع، می‌ایستند و گریه می‌کنند، هرگز به مقصد نخواهند رسید و مردان بزرگ، آنها هستند که به مقصد رسیده‌اند. انریکه روزگاری شاگرد گواردیولا بود؛ اما اکنون مربی نامداری است که توانسته طلسم ناکامی پاریسی‌ها را بشکند و اولین و دومین قهرمانی اروپا را به آنها هدیه کند. او بدون مسی و نیمار و امباپه توانست تیم اول پاریس را زنده کند و به قهرمانی اروپا برسد... و حالا هم بی‌تردید می‌تواند بدون کواراتسخلیا و دوئه تیمش را جمع کند. شاید این جمله انریکه باید برای همه عناصر دخیل در فوتبال ما سرمشقی بزرگ باشد تا فوتبال اروپا را تنها برای گذراندن اوقات فراغت دنبال نکنیم.

تراکتور و گل‌گهر جایگاه فوتبال باشگاهی ایران را تهدید می‌کنند

سهراب، مأمور نجات سهمیه‌ها

صعود استقلال؛ امید آخر ● بختیاری زاده نترسید، استقلال هم نمی‌ترسد

۷ ۲

عکس: باشگاه استقلال